ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

21 ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΑΪΟΥ 1958
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3973

ΗΘΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Ὅλαι αἱ φιλοδοξίαι εἶναι θεμιταί. Γίνονται ὅμως ἀθέμιτοι ὅταν ὑπερβοῦν τοὺς φραγμοὺς τῆς εὐπρεπείας καὶ πάρουν τὴν μορφὴν ἐξάλλου ἐγωϊσμοῦ. Καὶ εἶναι ἀναμφισβητήτως ἐγωϊστικὴ ἡ πρᾶξις τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Εὐαγγέλου Σαββοπούλου. Διότι οὔτε ὀλίγον, οὔτε πολύ. Πρὶν ἀκόμη ἀνακηρυχθῇ βουλευτής, ἀπεφάσισε νά... διαχωρίσῃ τὰς εὐθύνας του ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆν. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἀήθης ἀκροβασία, διότι δὲν τὸν ἔκαμεν ὑπουργόν!!! Τὸ ὅτι τὸν ἔκαμε βουλευτήν, τὸ ἐλησμόνησεν ὁ κ. Σαββόπουλος. Καὶ ἐλησμόνησεν ἀκόμη ὅτι μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν ἐκλογῶν ἐξεθείαζε τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ τὴν ἡγετικὴν προσωπικότητα, ὑπὸ τὸ ἔμβλημα τῆς ὁποίας καὶ ἐξελέγη βουλευτής.

Ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Σαββοπούλου ἀσφαλῶς δὲν εἶναι σοβαρά. Ἐγένετο ὑπὸ τὸ κράτος ἐξάψεως, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ τῆς ΕΡΕ χαρακτηρίζουν ὡς ἀδικαιολόγητον. Διατὶ νὰ ὀργισθῇ ὁ κ. Σαββόπουλος; Διότι δὲν ἔγινεν ὑπουργός; Ἀλλὰ ὑπουργοὶ δὲν ἔγιναν τόσοι ἄλλοι βουλευταί, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον. Καὶ διὰ τὸ κῦρος των καὶ διὰ τὴν κομματικὴν ὀντότητά των. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναφέρωμεν ὀνόματα. Εἶναι ἐγγύτατα πρὸς ἡμᾶς. Καὶ εἶναι ἀξία ἐξάρσεως ἡ σεμνὴ δήλωσίς των ὅτι παραχωροῦν τὴν θέσιν των εἰς ἄλλους, τῶν τῶν ὁποίων ὁ κ. Κωνστ. Καραμανλῆς θὰ ἐπεθύμει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν δραστηριότητα. Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ δήλωσις μία ἀξία πάσης τιμῆς πρᾶξις αὐτοθυσίας ἐν τῇ ἐκδηλώσει ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς εὐρεῖς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ὁ κ. Καραμανλῆς; Δὲν εἶναι μία διαπίστωσις ἀνωτερότητος, τὴν ὁποίαν κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀντιπαρέλθῃ ἀδιάφορος;

Ὁ Λαὸς μίαν ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν κ. Σαββόπουλον. Νὰ εἶναι βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ καὶ ἐντεταγμένος εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν νὰ συνεργασθῇ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός της. Δὲν διώρισε τὸν κ. Σαββόπουλον ὑπουργὸν ὁ Λαός. Τὸν ἐξέλεξε βουλευτήν. Καὶ ὡς βουλευτὴς εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ παραμένῃ πιστὸς εἰς τὸν ἀρχηγόν του, ἀρκούμενος εἰς τὴν τιμὴν ὅτι τὸν περιέλαβεν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τῶν ὑποψηφίων τῆς ΕΡΕ.

Προκειμένου νὰ καταρτίσῃ τοὺς συνδυασμούς του, ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἔκαμε κομματικὰ παζαρεύματα, Δὲν συνεζήτησε μὲ κομματικοὺς παράγοντας διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν προσχώρησίν των. Δὲν ἔδωκεν ὑποσχέσεις καὶ δὲν ἐκολάκευσε φιλοδοξίας. Ἀπηυθύνθη εἰς τοὺς πιστούς. Καὶ τὴν πίστιν των ἔλαβεν ὡς κριτήριον. Αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην διέψευσεν ὁ κ. Σαββόπουλος. Καὶ αὐτὴ ἡ διάψευσις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν μοναδικὴν περίπτωσιν ἀπιστίας.

Δὲν ἐξέθεσε μόνον ἑαυτόν ὁ κ. Σαββόπουλος εἰς τῶν ὀπαδῶν τῆς ΕΡΕ τὴν παταγώδη ἀποδοκιμασίαν. Ἐξέθεσε καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος εἰς τραγικὴν δοκιμασίαν. Διότι πέραν μερικῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν νὰ ἐκβιάσουν αὐθαίρετα συμπεράσματα διὰ τὴν συνοχὴν τῆς ΕΡΕ, ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι θεωροῦν ἠθικῶς ἀπαράδεκτον τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Σαββοπούλου. Τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ἔχει πρὸ παντὸς ὑποχρεώσεις. Καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΡΕ ἔχουν ὡς ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀδιάτρητον ἀσπίδα τοῦ Ἔθνους ἐν τῇ Βουλῇ, εἰς τὴν ὁποίαν μία συμπαγὴς ὁμὰς κομμουνιστῶν θὰ πρεσπαθῇ ἀδιακόπως νὰ καλλιεργῇ τὴν ἠθικὴν ἀναρχίαν. Δὲν θὰ χαθῇ ὁ τόπος ἂν ὁ κ. Σαββόπουλος δὲν εἶναι ὑπουργός. Θὰ χαθῇ ὅμως ἀσφαλῶς ἂν εἴκοσι βουλευταὶ σκεφθοῦν ὅπως ἐσκέφθη ὁ κ. Σαββόπουλος. Καὶ θὰ ὀρθωθῇ τότε τραγικὸν ἐν τῇ εἰρωνείᾳ του τὸ ἐρώτημα: Ὁ Λαὸς ἐψήφισε τὸν κ. Καραμανλῆν ἢ τὸν κ. Σαββόπουλον.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ὁ κ. Σαββόπουλος ἀποτελεῖ τὴν μόνην παραφωνίαν. Καὶ δὲν χρειάζεται νὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐτὸ τὸ ἐρώτημα. Διότι τὴν ἔδωκεν ὁ Λαὸς μὲ τὴν ταπεινωτικὴν ἀποδοκιμασίαν του. Εἰς αὐτὴν ἐπινίγη ἡ ἀπόπειρα ἐκβιάσεως, ἡ ὁποία κυρίως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐντύπωσιν ἐκ μιᾶς ἀποσκιρτήσεως.

Κρίμα! Ὁ φίλος μας κ. Σαββόπουλος ἐν τῇ ἐξάψει τῆς ὀργῆς του ἐλησμόνησε τί εἶναι Καραμανλῆς. Ἐλησμόνησε τὸν ἡγέτην, τοῦ ὁποίου μία τῶν ἀρετῶν εἶναι νὰ ὀρθοῦται ἀκαμπτος πρὸ οἱουδήποτε ἐκβιασμοῦ. Καὶ νὰ ἀπορρίπτῃ μὲ περιφρόνησιν κάθε συμβιβασμόν, τοῦ ὁποίου περιεχόμενον εἶναι μία οἱαδήποτε παραχώρησις ἐπὶ ἠθικοῦ θέματος. Καὶ εἶναι ἠθικὸν τὸ θέμα δι' ἕνα ἀρχηγὸν τοῦ δυναμισμοῦ τοῦ κ. Καραμανλῆ νὰ ἔχῃ αὐτὸς καὶ μόνος τὰς πρωτοβουλίας, ποῦ τοῦ ἀνήκουν ὡς ἀρχηγοῦ. Ἀλλοίμονον ἂν ὁ Καραμανλῆς ὑπέκυπτε. Καὶ ἀλλοίμονον ἂν οἱ ἐκβιασμοὶ ὕψαινον τὴν κλίμακα τῆς ἀναρριχήσεως μέχρι τῶν ὑπουργικῶν θώκων.

Παραδοχὴ τοιούτων μεθόδων θὰ ἀπετέλει ἀναίρεσιν τῆς ἐννοίας Καραμανλῆ. Ἀλλὰ ὁ Καραμανλῆς εἶναι ἔννοια ἠθική, ἀκτινοβολοῦσα τὴν ἀρετὴν καὶ συμβολίζουσα τὴν δύναμιν. Εἰς αὐτὴν ἀπέβλεψεν ὁ Λαός. Καὶ αὐτὴν ἐτίμησε διὰ τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας του. Ἰοῦδαι ὑπάρχουν πάντοτε. Ἀλλὰ καὶ λίθοι εἶναι παντοῦ ἐρριμμένοι διὰ νὰ ὑψοῦνται εἰς σωρὸν ἀναθέματος εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν Κεραμέων.

ΣΥΓΚΕΧΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΦΘΑΣΑΝ ΕΙΣ ΑΛΓΕΡΙΑΝ

Ο κ. ΦΛΕΜΛΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 20. Ὁ ναύαρχος Ζελί, διοικητὴς τῶν ἐν Ἀλγερίᾳ Γαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ἀπηύθυνε σήμερον ἔκκλησιν πρὸς τὰς ὑπὸ τὰς διαταγάς του δυνάμεις ὅπως αὗται παραμείνουν ἡνωμέναι ὀπισθεν τοῦ στρατηγοῦ Σαλάν.

Ὁ ναύαρχος εἰς ἡμερησίαν διαταγήν του προσθέτει ὅτι αἱ ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις ἐμπνεόμεναι ὑπὸ μεγαλειώδους πατριωτικοῦ αἰσθήματος, ὀφείλουν νὰ ἐργασθοῦν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Γαλλικῆς Πατρίδος.

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 20. Ὁ στρατηγὸς Σαργιέρ, τέως διοικητὴς τῆς 10ης στρατιωτικῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποστρατευθῇ ἀπὸ τινων ἐτῶν, ἀφίκετο σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Ἀλγέριον.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξ ἄλλου, ἐκυκλοφόρησαν προκηρύξεις ἀποκαλύπτουσαι τὴν ὕπαρξιν μιᾶς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνεξαρτησίας. Αἱ προκηρύξεις φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ στρατηγοῦ Σαργιέρ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Σοσιέν, τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀπωλεσθῆ τὰ ἴχνη ἀπό τινων ἡμερῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν πλήρη ἀλληλεγγύην πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κοινῆς Σωτηρίας τῆς Ἀλγερίας καὶ ζητεῖ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ γενικὴ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαλάν, διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸν ἀγῶνα του μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

Ὁ στρατηγὸς Σοσιὲν κατεῖχε μέχρι τῆς ἀποστρατεύσεώς του σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ ΝΑΤΟ Κεντρικῆς Εὐρώπης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνῆλθε τὴν πρωΐαν ἐπὶ 3 1)2 ὥρας. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Πληροφοριῶν ἀνέγνωσεν ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις διεπίστωσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πληθυσμὸς μὲ τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν του τρέφει ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐνόμου τάξεως καὶ τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος.

Τὰ ληφθέντα μέτρα ἀσφαλείας ἤγαγον εἰς παράλυσιν τῶν ἐξτρεμιστικῶν ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι παρεσκεύαζον βιαίας ἐνεργείας. Πολλὰ μηνύματα ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ κράτους ἐπιδοκιμάζουν τὴν δραστηριότητα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Ἀλγερίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐχάραξε τὰς μεγάλας γραμμὰς τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία θὰ καθωρισθῇ ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν εἰδικῶν ἐξουσιῶν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἀναστείλῃ τὴν αὐτόματον διάθεσιν συναλλάγματος εἰς ὅλους τοὺς Γάλλους, οἵτινες μετέβαινον ὡς περιηγηταὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ συνεδρίασις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἤρχισε τὴν 14ην ὥραν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Λὲ Τροκὲ καὶ μὲ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὰς εἰδικὰς ἐξουσίας ἐν Ἀλγερίᾳ. Αἱ ἐξουσίαι αὗται χορηγηθεῖσαι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν Γκὺ Μολλὲ τὸ 1956 παρέχουν τὴν ἁρμοδιότητα εἰς τὰς ἐν Ἀλγερίᾳ ἀρχὰς ὅπως λαμβάνουν πᾶν ἔκτακτον μέτρον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνταρσίας, πρέπει δὲ νὰ ἀνανεῶνται ἐντὸς τῶν πρώτων 10 ἡμερῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς μίαν Κυβέρνησιν.

Ἡ συζήτησις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κρίνῃ τελικῶς τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως Φλεμλὲν καὶ τὸ μέλλον τῶν γαλλικῶν θεσμῶν.

Ὁ κ. Φλεμλὲν ὁμιλῶν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν εἶπεν ὅτι δὲν ἐπέστη ἀκόμη ἡ στιγμὴ διὰ νὰ διατυπωθοῦν τελικαὶ κρίσεις ἐπὶ τῶν ἐν Ἀλγερίᾳ γεγονότων.

Εἰς τὸν λόγον του, ἐκφωνηθέντα εἰς τόνον διαλλακτικὸν καὶ σόφρονα, ὁ Φλεμλὲν ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἀλγερίαν παραμένει ἀμετάβλητος. Ἡ κίνησις ἥτις ἐκδηλοῦται, προσέθεσεν, εἰς τὴν Ἀλγερίαν, ἐκφράζει τὴν θέλησιν τῶν συμπατριωτῶν μας ὅπως παραμείνουν πιστοὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Πάντως ὡρισμένοι ταραξίαι προσεπάθησαν νὰ ἐκφυλίσουν τὴν κίνησιν αὐτὴν εἰς ἀνταρσίαν καὶ νὰ δημιουργήσουν κατάστασιν σχεδὸν ἐπαναστατικήν.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἀπέφυγε νὰ κατωνομάσῃ ἢ νὰ καταδικάσῃ οἱονδήποτε, ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀλγερίας οὐδέποτε διεκόπη ἡ ἐπαφὴ καὶ ὅτι ἀπὸ συμφώνου μὲ τὴν κυβέρνησιν ἐξησφαλίσθη ἡ μεταβίβασις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς τὸν στρατόν.

Θὰ λάβωμεν ὅλα τὰ προσήκοντα μέτρα, ἐτόνισεν, εἰς τὰς προσεχεῖς ἡμέρας διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πλήρη ἐπάνοδον εἰς τὴν νομιμότητα. Ὁ κ. Φλεμλὲν ἀνεγνώρισεν ὅτι τελευταίως ἐσημειώθησαν προσχωρήσεις Μουσουλμάνων εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπόθεσιν. Ἂν αὐτό, εἶπεν, ἤθελεν ἐπεκταθῆ, ἐνδέχεται νὰ μεταβληθοῦν τὰ δεδομένα τοῦ Ἀλγερινοῦ προβλήματος. Παρέμεινεν ὅμως ἐπιφυλακτικὸς διότι, ὡς εἶπεν, ἡ δραστηριότης τῶν ἀνταρτῶν συνεχίζεται μὲ τὸν αὐτὸν ὡς πρότερον ρυθμὸν καὶ αἱ γαλλικαὶ ἀπώλειαι δὲν ἐσημείωσαν κάμψιν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξέφρασε τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Ο ΣΕΡ ΦΟΥΤ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΝΕΑΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΚΑΥΤΗΡΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. Ὁ κυβερνήτης τῆς Κύπρου σὲρ Φοὺτ ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου σήμερον τὴν πρωΐαν ἀεροπορικῶς εἰς Κύπρον, κατόπιν 15 θημέρου διαρκείας συνομιλιῶν ἐν Λονδίνῳ διὰ τὸ μέλλον τῆς νήσου. Πιστεύεται ὅτι ὁ σὲρ Φοὺτ θὰ ἐνημερώσῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς κοινότητος ἐν Κύπρῳ, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν νέας βρεταννικῆς πολιτικῆς δι ἓν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 20. Ὁ κυβερνήτης Φοὺτ κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Λευκωσίαν ἠρνήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις, εἰπὼν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ εἴπῃ τι μέχρις ὅτου ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις προβῇ εἰς τὴν προαγγελθεῖσαν δήλωσίν της.

Συνεχίζων ἐτόνισεν ὅτι ἐσημειώθη πλήρης συμφωνία μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐν Λονδίνῳ.

—Ὅλοι μας, εἶπεν, ἀντιπαθοῦμεν τὴν ἀναβλητικότητα. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἀναμείναμεν τρεῖς μῆνας, δυνάμεθα νὰ ἀναμείνομεν καὶ ἄλλας τρεῖς ἑβδομάδας. Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή, θὰ ἔχω πολλὰ πράγματα νὰ εἴπω».

Καταλήγων, προσέθεσεν ὅτι δὲν ἐσκέφθη εἰδέτι πῶς θὰ βολιδοσκοπήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἡγεσίαν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν συζητήσεων καὶ ὅτι τοῦτο εἶναι ἓν ἐκ τῶν ζητημάτων ποὺ θὰ συζητήσῃ μετὰ τῶν ἐν Κύπρῳ συμβούλων του.

ΑΘΗΝαΙ, 22. Καλῶς πληροφορημένη πηγὴ ἐτόνιζε σήμερον ὅτι αἱ συνομιλίαι διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς λύσεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ θέματος θὰ συνεχισθοῦν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προχωρεῖ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων διὰ τὴν κατάθεσιν νέας προσφυγῆς εἰς τὸν ΟΗΕ.

Ὡς ἐγνώσθη, ἐξ ἄλλου, ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας, ἐπὶ τῇ προόψει ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ προσφύγῃ ἐκ νέου εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἤρχισεν ἔντονον ἐκστρατείαν προπαρασκευῆς πλησίον τῶν ξένων κρατῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἑλληνικῆς προσφυγῆς.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 20. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος εἰς συνέντευξίν του δοθεῖσαν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τῆς Πολωνικῆς ἐφημερίδος «Ζίτσιε Βαρζάδι» ἀποδοκιμάζει τὴν οὐδετερότητα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ Ἐθνάρχης ἀναφερόμενος εἰς τὴν στάσιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ, εἶπεν ὅτι δὲν δύναται τις νὰ συμφωνεῖ μὲ τὴν οὐδετερότητα καὶ τὴν ἀποφυγὴν λήψεως θέσεως ἔναντι ἀρχῶν, ὡς ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ αὐτοδιάθεσις, ποὺ τυγχάνουν παγκοσμίας ἐγκρίσεως.

Κατηγορῶν ἐν συνεχείᾳ τοὺς Ἄγγλους ὡς περιπλέκοντας τὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου διὰ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος τῆς τουρκικῆς μειονότητος ἥτις ἀποτελεῖ τὰ 20 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσέθεσε:

—Τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα εἶναι σαφὲς καὶ συνοψίζεται εἰς τὸν πόθον ἀνεξαρτησίας ἑνὸς δυναστευομένου λαοῦ.

Ἀρνούμενος ἀκολούθως νὰ σχολιάσῃ τὴν νέαν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν ἔναντι τῆς νήσου, ὁ Ἐθνάρχης ὑπεγράμμισε τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν Κυπρίων νὰ προασπίσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδήλωσε πάντως ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἔναντι τῆς Κύπρου στερεῖται πάσης προοπτικῆς.

ΑΘΗΝαΙ, 20. Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἡ Οὐάσιγκτων, διὰ νὰ προλάβῃ νέον ναυάγιον, ἰδίως δὲ τὴν δυσφορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὸ ἀνύπαρκτον ἀγγλικὸν σχέδιον ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ὑπέδειξε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λονδίνου τὴν ἀναστολὴν τῆς δηλώσεώς της καὶ τὴν ἀναζήτησιν ἄλλου εἴδους διατυπώσεως, ὥστε νὰ μὴ ἐκτραχυνθῇ ἔτι περισσότερον ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κύπρον, εἰς στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν τὰ γεγονότα τοῦ Λιβάνου δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστα διὰ τὰς Δυτικὰς χώρας.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὸς τὸ παρὸν ἀποφεύγει νὰ προβῇ εἰς δηλώσεις.

ΥΨΗΛΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Περὶ τὴν 11.30' πρωϊνὴν χθὲς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Α. Υ. ἡ πριγκίπισσα Σοφία. Ἡ πριγκίπισσα, ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν δι' αὐτοκινήτου, συνωδεύετο ὑπὸ τῆς κυρίας τῶν τιμῶν Καρόλου, τῆς κυρίας Πηνιάτογλου, προέδρου τοῦ Ἱδρύματος τῆς Βασιλίσσης «Τὸ σπίτι τῆς μητέρας» καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δοξιάδου.

Σκοπὸς τῆς ἀφίξεως τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας εἰς Πάτρας ἦτο νὰ σχηματίσῃ προσωπικὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δημοτικοῦ βρεφοκομείου. Πρὸς τοῦτο, ἅμα τῇ ἀφίξει της, ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὸν δήμαρχον κι Ροῦφον, μετὰ τοῦ ὁποίου ὡς καὶ μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπεσκέφθη ἀργότερον τὸ βρεφοκομεῖον. Εἰς τὸ ἵδρυμα, ἡ πριγκίπισσα παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετόν, ζητήσασα λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ τῶν ἀναγκῶν του.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. δήμαρχος παρέθεσεν, ἐν στενῷ κύκλῳ, πρὸς τιμὴν τῆς πριγκιπίσσης πρόγευμα εἰς τὸ κέντρον Θωμᾶ Κούκου, εἰς τὸ Κουκοῦλι.

Τὴν 2.15' μ.μ. ἡ Πριγκίπισσα ἀνεχώρησε, μετὰ τῆς συνοδείας της, ἐπιστρέφουσα εἰς Ἀθήνας.

Σχετικῶς μὲ τὴν κάθοδον εἰς Πάτρας τῆς Πριγκιπίσσης ὁ κ. Δήμαρχος ἀνεκοίνωσε τὰ κάτωθι:

«Κατὰ τὸ παρελθόν, ἐν ὄψει τῶν δυσχερειῶν τῆς συντηρήσεως τοῦ Βρεφοκομείου, εἶχον ἀναφερθῆ εἰς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην, ζητῶν τὴν συνδρομήν της, ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὑπὸ τὴν Ὑψηλήν Της προστασίαν λει-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ!

Κάποιο κοριτσάκι μοῦ ἔκαμε κρυφὰ παράπονα γιὰ τὸν πατέρα του.

«Θέλει νὰ μὲ παντρέψῃ σώνει καὶ καλά, μοῦ ἔλεγε, μὲ ἄνθρωπο, ποὺ οὔτε τὸν ξέρω καὶ ποὺ δὲν θάθελα νὰ γνωρίσω ποτέ. Πῶς νὰ φανταστῶ τὸν ἑαυτό μου δεμένο ἐφ' ὅρου ζωῆς μὲ ἕνα ἄντρα, ξένο πρὸς τὴν καρδιά μου καὶ τὰ γοῦστα μου; Ἡ ψυχή μου ὁπισθοχωρεῖ, συμμαζεύεται καὶ μοῦ φαίνεται πὼς μένει μόνον θέση γιὰ κανένα ἀναπότρεπτο δυστύχημα.

»Κοίταξε ἐμένα μοῦ εἶπε ὁ πατέρας μου —συνέχισε— δὲν ζῶ εὐτυχισμένος μὲ τὴ μάννα σου; Δὲν θέλησα νὰ πῶ τίποτα στὸν πατέρα μου. Ἀλλά, κυρία Εὔα, ἀπὸ τότε ποὺ γνώρισα τὴ μητέρα μου, τὴν ξέρω χωρὶς θέληση καμμιά. Εἶναι σᾶν πεθαμένη μέσα στὸ σπίτι. Ἡ ματιά της δὲν μαρτυράει καμμιὰ ἐπιθυμία. Δὲν νοιώθει καμμιὰ ἀνυπομονησία. Δὲν βλέπει πιὰ κινούμενο ὁρίζοντα γύρω της. Οὔτε μ' ὅρα δὲν ἔχει δικιά της Εἴκοσι χρόνια τώρα δὲν ὑπάρχει ποτὲ γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ ζῆ δῆθεν εὐτυχισμένη, ἔχοντας τὴν πλάνη μιᾶς ἀθλιότητας τόσων χρόνων.

»Δὲν θέλω λοιπὸν νὰ ζήσω ἔτσι. Θέλω ἡ ἐλπίδες μου νὰ μὴ χαθοῦνε. Ἡ μελωδίες, ποὺ ὑπάρχουνε στὴν καρδιά μου, νὰ μὴ πάψουν. Αὐτὲς μὲ τραβᾶνε ἀλλοῦ. Δὲν μποροῦν νὰ μὲ παρασέρνουνε σὰν τὸ κτῆνος, ποὺ τὸ σύρουν μὲ τὸ σχοινί, κι' αὐτὸ σκύβει ἀναγκαστικὰ τὸ κεφάλι. Ἀπλωσε ἐπάνω μου καὶ τὴ γροθιά του. Εἶχε ἴσως πρόθεση καὶ νὰ μὲ χτυπήσῃ. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶμαι πιὰ σὲ θέση νὰ τὸ κρίνω. Τὸ ξέσπασμα ὅμως ἦρθε σὰν τὴ βροντή. Ἔσπασε σὲ χίλια κομμάτια τὸν ἐσωτερικό μου κόσμο. Μιὰ τέτοια ἀστραπὴ τὰ διέλυσε ὅλα μὲ τὸν πατέρα μου. Ἡ τρελλὴ γρ